

skridt. Fra anden side blev det anført, at man måtte foretrække at behandle spørgsmålet om ferie med løn indenfor landbruget som et særligt spørgsmål for derigennem i fuldt omfang at kunne tage hensyn til de særlige forhold, der hersker indenfor denne erhvervsgren. Arbejdergruppens forslag om at lade landbrugets arbejdere være omfattet af henstillingen blev forkastet.

Forskellige regeringsrepræsentanter og arbejdergruppen foreslog, at arbejdere, der beskæftiges ved husligt arbejde, ikke skulle udelukkes fra henstillingen, idet man anførte som begrundelse herfor, at disse arbejdere ikke omfattedes af den i 1936 vedtagne almindelige konvention om ferie med løn, og at der derfor ikke var nogen internationalt gældende regel, som fandt anvendelse på dem. Arbejdsgivergruppen modsatte sig dette forslag på grund af det personlige forhold, der hersker imellem arbejdsgiveren og den huslige medhjælper. Forslaget om, at undtagelsesbestemmelsen ikke skulle omfatte huslig medhjælp, blev imidlertid vedtaget af kommissionen, således at de herhenhørende arbejdere omfattes af henstillingen.

Der var yderligere stillet ændringsforslag om, at personer, der beskæftiges i familievirksomheder, skulle omfattes af henstillingen, men dette forslag blev forkastet.

§ 4 i bureauets udkast indeholdt de principielle bestemmelser om vilkårene for ferien og dennes længde og foreslog i denne henseende, at kun personer, der havde gjort tjeneste uafbrudt i eet år hos samme arbejdsgiver, skulle have ret til ferie, og at denne ikke måtte andrage mindre end 2 normale arbejdsuger. Der skulle dog være adgang til en forholdsmæssig ferie efter 6 måneders uafbrudt beskæftigelse.

Der blev til denne paragraf stillet en række ændringsforslag.

Den britiske regerings repræsentant gav udtryk for den opfattelse, at detaljerede bestemmelser om feriens mindste varighed ikke skulle indeholdes i henstillingen, men burde overlades til fri afgørelse igennem kollektive aftaler uden nogen indblanding fra regeringen. Et ændringsforslag i denne retning blev imidlertid forkastet.

Et ændringsforslag, stillet af arbejds-givergruppen med det formål at gøre be-

stemmelsen mere smidig og derved undgå de vanskeligheder, som ratifikationen af 1936-konventionen havde mødt, blev ligeledes forkastet.

Arbejdergruppen stillede et ændringsforslag, der tog sigte på at fastslå, at den årlige feris længde skulle bestemmes ikke ved varigheden af beskæftigelsen hos een arbejdsgiver alene, men at den skulle sættes i forhold til længden af den pågældendes beskæftigelse hos en eller flere arbejdsgivere i løbet af det pågældende år. Til dette ændringsforslag stillede den hollandske regeringsrepræsentant et ændringsforslag med det formål at klargøre, at ferien burde sættes i forhold til længden af det arbejde, der var udført, fremfor til varigheden af den kontraktmæssige aftale mellem arbejdsgiver og arbejder. I denne form blev ændringsforslaget vedtaget af kommissionen.

§ 5 i bureauets udkast indeholdt bestemmelser om, hvilke dage der ikke burde være indbefattet i den årlige ferie med løn. Arbejdsgivergruppen stillede forslag om at udelade denne paragraf. Man anførte som argument herfor, at når § 4 fastsatte ferien til at være mindst „2 normale arbejdsuger“, havde man herigennem samtidig løst spørgsmålet om, hvorvidt den ugentlige hviledag og officielle og sædvanemæssige fridage skulle medregnes. Forsåvidt angik sygedage, ville det efter arbejdsgivernes opfattelse ikke være tilrådeligt at nævne disse i paragraffen, idet praksis varierede så stærkt indenfor de forskellige lande. Arbejdsgivergruppens ændringsforslag blev forkastet.

Den britiske regeringsrepræsentant foreslog en ny affattelse af § 5, hvorved det blev overladt til det kompetente nationale organ at bestemme, hvilke dage der ikke skulle indbefattes i ferien, men uden at man i henstillingen gik i detaljer herom. Under diskussionen blev forslaget ændret således, at man i bestemmelsen optog en henvisning til de forskellige dage, som den kompetente nationale myndighed burde tage i betragtning ved afgørelsen af, hvilke dage der ikke skulle medregnes til den årlige ferie. I denne form blev ændringsforslaget vedtaget af kommissionen.

Arbejdsbureauets udkasts § 6 foreslog, at den kompetente myndighed i hvert land skulle afgøre, hvorvidt feriens længde skulle forøges med varigheden af arbejds-